

10. Tanári narráció: A király alkalmazta a juhászt, de felhívta a figyelmét, hogy nehéz dolga lesz, mert az ő tulajdonában van a világ egyetlen aranyszőrű báránya. Ha az elveszik, példás büntetésben részesül, és hogy juhász nem lesz többet, az is biztos! Ha viszont megőrzi, akkor minden évben kap 100 zacskó aranyat! A király és a juhász kezét rázták, szentesítve a megállapodást! Teltek a napok, a juhász jól végezte dolgát, míg egy napon vendégségbe jött a burkus király Mátyáshoz, és magával hozta csodálatosan szép lányát!

11. Színházi jelenet + monológ: A királyi vacsorán eldicsekedett Mátyás az igazmondóval, behívatta hát a juhászt, egyék velük! A juhász belépett a terembe, meglátta a királylányt és a következőt gondolta... Ezen a ponton a juhász „magánbeszéde” következik: „Ilyen csodálatos lányt még soha nem láttam, bárcsak a karjaimban tarthatnám, ez bizony szerelem első látásra!...” (*Élőben kicsit hosszabb változatot ajánlunk...*)

12. Bizony a lány is hasonlókat érzett, s amint tehetett, a vacsora után kisurrant, hogy kettesben lehessen a juhással. Amikor amaz meglátta, megrettent, nehogy ugyanúgy elrontsa az ismerkedést, mint a korábbiakat, de hazudni mégsem hazudhat! Nézzük meg a találkozást **fórum-színházzal**, a játszók a juhászt segíthetik ötleteikkel!

13. Eltelt hat hónap, s a burkus királylány, amikor csak tehetett, találkozott a juhással. Fél év múlva mindketten biztosak lettek abban, hogy együtt akarják leélni az életüket, össze akarnak házasodni. **Három csoportban** nézzük meg, hogy mi történt ez alatt az idő alatt, mitől olyan biztosak a szerelmükben! Néhány kép-pel is megelégedhetünk, de ha jelenetek készülnek, még jobb. **Ezeket** mutassuk is meg egymásnak!

14. Szerelmük nem maradt titokban, a burkus király észrevette, hogy a lány szerelmes, és azt is megtudta, hogy kibe! Hogy mit gondolt magában, megtudhatjuk tőle. **Monológok** – ezekből kiderül, a király ki akarja használni lánya szerelmét, hogy megszerezze az aranyszőrű bárányt. Ha nem sikerül, hát nem adja hozzá a juhászhoz! Párhuzamosan, illetve váltogatva halljuk a juhász szövegével, aki mintha a királylánytól most értesülne az apja tervéről, elbizonytalanodik (de csak őt halljuk, a királylányt nem).

15. Döntési helyzet: Mit tegyen a juhász?

- Ellopja a bárányt, s ezzel vállalja a király büntetését. Száz botütés és elbocsátás. Szembesítés a királlyal. Milyen lesz az esküvő? Meghívják-e Mátyást? Milyen lesz az élete? Milyen lesz a viszonya apósával? Mi történik, ha visszamegy a falujába, hogyan fogadják, mit mondanak a háta mögött?
- Nem lopja el. Búcsúzkodás a királylánytól. Találkozás más lányokkal. Mire költi a zacskó aranyat? Felségül vesz-e valakit? Ha igen, beszél-e még a burkus királylányról? Hazalátogat a falujába, beszélget a kocsmában a vele egyidős férfiakkal stb.

Két csoportban, egy-egy tanár irányításával készítsünk jelenetet a két variációra (egyik csoport az egyiket, a másik a másikat)! Ezt követően mutassuk meg egymásnak az elkészült jeleneteket (beszámolók)!

16. Az óra lezárása: a résztvevők kapnak egy-egy példányt a meséből.

A képzelet ára a félelem

Lukács László

*A foglalkozás első része bemutató órának készült. 2002. november 23-án játszottuk a Marczibányi Téri Művelődési Központban. A foglalkozásvezető segítői Bezeckzy Erzsébet, Kulánda Nikolett és Mayer Zita voltak. Jelen írás a bemutató óra vázlatát és annak folytatását tartalmazza. A „tantermi” változatok lehetőségeit dőlt betűvel szedtük és * jelöli.*

Csoport: 9-10 évesek, vagyis általános iskola 3. osztályos gyerekek (25-28 fő), heti egy tantervi drámaórával.

Idő: Két tanítási óra.

Tér: Drámaterem.

Eszközök: *A boszorkány haja szála* című dramatizált mese (megjelent a DPM 2001. évi különszámában)⁴ fénymásolt példányai, csomagolópapír, filctoll, zacskó, két üveg, egy kard, sisak, fekete kendő, gyertya, köpeny, paróka. (* *A darab kellékei.*)

Tanár(ok): A bemutató foglalkozáson négy tanár dolgozott együtt, ismerték egymást, a csoportot, máskor is vezettek együtt órát.

* *Az órákon rendszerint van egy segítőm, de kellő gyakorlottsággal egy tanár is le tudja vezetni az órát.*

Tanulási területek: Szorongásaink, hasznos és haszontalan félelmek, szorongásmentességet ígérő módszerek, darabelemzés.

Téma: A szorongások négy alapformája (Fritz Rieman) közül az egyedüllétől, a magánytól való (depressziós) szorongás.

Fókusz: Hogyan tudunk szorongásainkkal szemben olyan ellenerőket kifejleszteni, mint a *bátorság, bizalom, megismerés?*

Keret: A gyerekek többnyire *Masino*, az ifjú katona, illetve a környezetében élők szerepébe lépnek.

Történetváz: Gyérszalma nevű olasz falucska lakóit, akik természetüktől fogva elég ijedősek, grófjuk, ezen tulajdonságukat kihasználva, gátlátalanul kirabolja. A színjátéknak Masino, a katonaságot megjárt ifjú vet véget, leleplezve a gróf mesterkedéseit.

1. Órakezdő gyakorlatok

Rítus

Olasz zene szól (*a Panaphonia* című CD), a gyerekek bejönnek, lehalkítom a zenét, leülnek körbe a terem közepére.

Minden órát a Király-bíró elnevezésű játék egyik változatával kezdjük. Egy ütem 4/4-es ritmus, a 3. negyedre saját név, a 4. negyedre hívunk valakit a nevével.

Átvezetés

Gyakorlatok; a drámához szükséges atmoszféra kialakítása

Hangok: Maradunk körben. Sorban mindenki próbáljon egy félelmetesnek tűnő hangot kiadni magából! (Kiderülhet, majdnem minden hang tűnhet félelmetesnek.) Szólaltassuk meg ezeket egyszerűen!

A gyakorlat eredményét később, az erdőnél használjuk majd hangaláfestésként.

Tárgyátalakítás: Középre teszek egy fekete kendőt. Megkérem a gyerekeket, mondják el, milyen lelkiállapotban, milyen ijesztő dolognak, élőlénynek vélheti valaki ezt a tárgyat! El is játszhatunk néhány ilyen helyzetet.

2. Miféle nyomorúságos helyzetekbe kerülhet az ember, ha úrrá lesz rajta a félelem?

Kontextusépítés a darab segítségével

A mesélő szerepébe lépve felolvasom a darab első monológját.

MESÉLŐ

A történet, amit most elmesélek, olyan faluban játszódott, ahol a házak egy igen magas dombra épültek. A domb alján sűrű erdő van, onnét hozzák a rőzsét. Nagy **bátorság** kell az erdőbe menni, de bizony – errefelé – ez nemigen terem. Így hát ebben a faluban a tűzrevaló is jóformán csak egy kis szalma, ami bizony gyér lánggal ég. Innen kapta nevét a falu: úgy hívják: „Gyérszalma”. A falu lakói közül csak az Erdész mert bemenni az erdőbe, neki ez volt a foglalkozása, ezt azonban csak akkor merete megtenni, ha előtte jó sok bort ivott. Bizony mondom nektek, alig van ennél a falunál különösebb helye a világnak.

* *Nemcsak az emberek, az állatok sem éltek jól a világnak ebben a csücskében. Lássunk egy példát arra, hogy miért!*

(Ez a szövegrészlet és a Tyúk akár el is hagyható – amiért mégis a szerepeltetése mellett döntöttem: a darabban többször visszatérő elem a tyúkok kara, a jelenettel indítás többnyire erősebb a narrációnál, továbbá fontos mesei elem az állatok szerepeltetése.)

Riport

⁴ Italo Calvino *A gróf szakállja* (Olasz népmesék, Magyar Helikon, 1961. Fordította: Telegdi Polgár István) című meséje nyomán írta Rác Attila.

Az egyik segítő a *Tyúk* szerepébe lép, kezében zacskó, láthatóan igen kényelmetlenül érzi magát.

* *Egy tanár esetén a tanár a tyúkot bábbal jeleníti meg.*

TYÚK (*fenekén – a domboldalon való tojáshoz szükséges – kis zsákocskával*)

Kotta – kotta – kot – kot – kot!...

Így járni, így járni, nem szününk meg kárálni. Nézd, mi van itt! Halld, mi van itt: zsákba tojunk, nem a földre, hogy a tojás domboldalon ne guruljon az erdőbe. Kotta – kotta – kot – kot – kot!... Kotta – kotta – kot – kot – kot!...

Kérdéseket tehetünk fel a Tyúknak (*forró szék* konvenció). A tanár is kérdezhet.

Látottak, hallottak megbeszélése

A beszélgetés során térjünk ki a következőkre:

- Milyenek a falu lakói?
- Milyen következményekkel jár az, hogy ilyen emberek lakják a falut?
- Milyen módszert használ az Erdész, hogy legyőzze félelmét?
- Mennyire eredményes ez a módszer, és milyen következményei vannak?

Térmeghatározás

Csak a terem felét használhatjuk, a másik fele az erdő, oda senki nem mer bemenni.

3. A mese 2. jelenete: Masinoék házában

A tanár arra kéri kollégáit, olvassák fel a mese 2. jelenetét, ő továbbra is a mesélő szerepében marad.

* *A gyerekek közül is választhatunk felolvasókat.*

MESÉLŐ Íme, Masino, és az anyja, aki a hadjáratok előtt borban fürösztli az ő fiát.

ANYA (*egy dézsába próbálja belecsalogatni a fiát*) Na, fiam, ez a fürdő fog téged megedzeni. Mártózz csak bele az idei borba, olyan vörös, mint a vér. Bátor leszel, és erős. A harcban nem kíméled majd az ellenséget. Büszkék leszünk rád.

MASINO (*hosszú hálórúhában áll, a ruha alól kilátszanak meztelen lábai*) Nem megyek én, édesanyám! Ez a dézsa löre... pincehideg. Még meg találok hűlni!

ANYA Mit finnyáskodsz?! Legyél bátor! Legyél büszke! Nem mindenki mehet Afrikába. Ott majd meleged lesz, meglásd! Ott aztán jól esne a hűsítő fürdő – erre gondolj! Na, gyerünk, ugorj bele!

MASINO Nem.

ANYA Masino!

MASINO Nem én.

ANYA Apjuk, szólj rá! Ez a fiú olyan gyáva, mint a nyúl. Így nem mehet el katonának.

APA Ebben a faluban mindenki gyáva. Nemcsak ő. Mellesleg – én sem voltam katona.

ANYA Ti férfiak, ti férfiak! Anyámasszony katonái... Tutyimutyi népség... Csak a szátok jár...

APA Most azonnal fejezd be, vagy véget vetek a mesének! A mindenit már... Miért menne így bele szegény? Hiszen hideg!

ANYA Mi? Ez hideg?

APA No, de várj! (*Hátranyúl, és hosszú fogóval magasra emel egy vörös patkót*) Izzítottam ezt a patkót, tegyük bele hamar! (*Ováció*) Legyen forró ez a bor, ne olyan, mint a harmat. Vigyázzatok! (*Az izzó patkót a dézsába teszi, az sisteregve alámerül*) Ettől legalább megkeményedsz fiam, olyan leszel, mint a vas.

Masino-t megfürdetik, majd szertartásosan felöltöztetik katonának. (Ráadjuk a magunkkal hozott jelmezeket, kellékeket.) A fürdetés és az öltöztetés alatt zene.

Tabló

Masino és szülei. Látjuk a búcsú pillanatát.

Szerep a falon. Egész csoportos egyeztetés

Egy csomagolópapírra rajzolt ábrába írjuk be Masino tulajdonságait, később kiegészítjük az időközben megismert, változás esetén pedig a megszerzett tulajdonságaival.

4. A mese 3. jelenete: Őrségben

A tanár arra kéri kollégáit, olvassák fel a mese 3. jelenetét, ő továbbra is a mesélő szerepében marad. Adott pillanatban a félelmet keltő hangjainkat használhatjuk *hangaláfestésként*. (* *A gyerekek közül is választhatunk felolvasókat.*)

MESÉLŐ Masino, Masino hős katonánk, hiányzol nekünk. Vajon merre jársz, vajon mikor érsz haza? Ó, ha csak egy rövid időre is, de hazajönnél! Megmenekülhetnénk a hatalmas bajtól. Mert azon a hatal-

mas bajon csak te segíthetsz! (A közönséghez) Hogy mi a baj?... (Súgva) Tudjátok meg ti is, milyen fura és titokzatos dolgok esnek Gyérszalmában. Az a hír járja, hogy Micilina, a gonosz boszorkány minden este megdézsmálja a dombalji lapályon legelésző teheneket, meg az ökröket. Ott áll lesben a szomszédos erdőben, és csak fúj egyet: és máris eltűnik az ökör. (A falusiak érzelmkitörései, tódító hümmögései kísérik a rémmesét) A napszálltakor őrt álló falubeliek, ha meghallják, mint siheg, suhog a cserjésben a boszorkány, vacogó fogakkal, halálra váltan esnek térdre.

GAZDA (gajdolván táncol a tűz körül, időnként megmerevedve)

Micilina a boszorkány,
A rétről barmot rabolván
Sanda szemmel rád mered:
– s úgy maradsz, mint a cövek...
Micilina a boszorkány...

PLÉBÁNOS Elég legyen már, Gazduram! A mindenit! Úgy remegek, mint a kocsonya. Kocsmáros uram meg rakja azt a tüzet, csak rakja, mert menten megdermedek!

KOCSMÁROS Rakom én, Plébános uram, hogyne raknám, de ez a szalma túl gyorsan ég el. Rőzse kéne az erdőből, vagy még inkább egy kis fenyőfa.

GAZDA Vagy egy kis bor a kocsmából. Rögtön nem fáznánk.

KOCSMÁROS Abból komám nem iszol, amíg a számládat ki nem egyenlíted.

GAZDA Hm. Az összetartás... az hiányzik e nagy bajban.

PLÉBÁNOS Elég legyen, füleljenek! Nem hallották? (Neszezés, zenei effektek)

* Hangaláfestés (ld. fent)

KOCSMÁROS Mi volt ez?

PLÉBÁNOS Eljött ma is!

GAZDA Szűz Mária! (Közben sötét lesz, mert a tűz lassan kialszik)

KOCSMÁROS Ha legalább látnánk valamit... De a szalma is elfogyott. Oda a világ! (Teljes sötétség, hörgés, szuszogás)

PLÉBÁNOS Csönd legyen! Fogjuk meg egymás kezét, hogy ne vesszünk ebben a fene sötétben. Gazduram, nyújtsa a jobbját!

GAZDA Én már odaadtam... Jaj, de kinek?... A nyakamon itt a hideg... segítsetek! Meghóttam... (csönd)

KOCSMÁROS Plébános úr, válaszoljon! Gazduram – oda van. Ne hagyjon itt, Plébános uram, az ördög! Istenem... a fülemben szuszog... Ne bánts!... vigyed inkább a barmot, vigyed, mit bánom én, csak engem kímélj! Jaj, a karom, nem akarom! (Csönd)

PLÉBÁNOS Asszonyunk, Szűz Mária, Istennek Szent Anyja! Imádkozzál érettünk, bűnösökért, most és halálunk órájában... jujj! (Csönd)

Egész csoportos egyeztetés

- Mit tudtunk meg a jelenet szövegéből?
- Mi történhetett?
- Milyen látomásaik lehettek?
- Mire lett volna szükségük az öröknek ahhoz, hogy feladatukat teljesíthessék?
- Mi lett velük a végén? (Elaludtak? Megártott nekik a bor? stb.)

5. Hogyan tudunk szorongásainkkal szemben olyan ellenerőket kifejleszteni, mint bátorság, bizalom, megismerés?

Kiscsoportos munka

A tanár elmondja, hogy Masino-nak a katonaságnál sokszor kellett egyedül őrsgében lennie, ezekben a helyzetekben mindig megállta a helyét. Nézzük meg kiscsoportos jelenetekben, hogyan sikerült ez neki! Készítsetek jeleneteket a következő témákról!

1. csoport: Éjszaka van. Sötét. A hold sem világít. Valami mocorog a közeli bokorban. Mit tesz Masino?
2. csoport: Az első őrsgében töltött éjszakán hogyan tudott úrrá lenni Masino a félelmén?
3. csoport: Masino „bátorságért” kitüntetést kapott. Miért?
4. csoport: Masino esti őrzőjében. Mi minden történik vele?

A jelenetek megtekintése

- Megbeszéljük az egyes csoportok „bemutatóinak” sorrendjét!
- Az egyes jeleneteket zene választja el egymástól.
- A tanár a jelenetek végén egy-egy tájékoztató kérdést feltehet, de a jelenetek folyamatosan követik egymást.
- A Masino-t játszó szereplőt ugyanazokkal a kellékekkel lát(hat)juk el, amelyekkel az első jelenetben!

A jelenetek megbeszélése

Visszatérünk a játék elején készített ábránkhoz (szerep a falon) – beírjuk azokat a tulajdonságokat, más szín-
nel, amelyekkel kiegészíthetjük rajzunkat.

6. Az első (bemutató) óra lezárása

Rítus

Ismét eljátsszuk órakezdő gyakorlatunkat, elköszönünk egymástól.

„Házi feladat”

Arra kérjük a gyerekeket, hogy készítsenek rajzot: Milyennek képzelhették Gyérszalma lakói az *erdőt*?

7. A Gróf

Az órakezdő, bevezető gyakorlatok után...

A mese 4. jelenete: A kocsmában

A tanár arra kéri kollégáit, olvassák fel a mese 4. jelenetét, ő továbbra is a mesélő szerepében marad.

(* A gyerekek közül is választhatunk felolvasókat.)

MESÉLŐ Az előző rész végén bizony elszenderedtek derék őreink. Alig pirkad azonban az udvarokon, máris itt látjuk a díszes kompániát, amint a főtéri őrhelyről a meleg kocsmába tér be, hogy testét, lel-
két felmelegítse a hordók nedűjével. Mit számít a kontó ilyen kalandok után! Gazduram is ihat bőven,
amennyi belefér. Mire átbeszelnék a rémes históriát, újra beesteledne, kész szerencse, hogy az Er-
dészt látom jönni, kezében a bizonyítékkal. *(Megmutatja a parókából kiszedett hajcsomót)*

ERDÉSZ Hallom, megint hogy jártak kendtek. A rosseb' ebbe a Micilinába, hogy csak nem nyugszik. Ezt
találtam az ágak között! *(Fekete hajcsomót mutat)*

GAZDA Hú, a beste hajszála!

ERDÉSZ De nem nyugszom, míg a lába nyomát meg nem találok. Megyek...

PLÉBÁNOS Megtalálni a lába nyomát! Azzal semmire se megyünk.

ERDÉSZ Indulok...

KOCSMÁROS Ne olyan gyorsan, Erdész uram! Igyon inkább valamit!

ERDÉSZ Igazuk lehet, minek mászkáljak, ha itt is lehetek.

GAZDA Bottal üthetjük a nyomát! A marhák meg csak fogyatkoznak. A legelőn is, ahonnan elviszi őket,
de az istállóban is, ahol úgy sincs mit enniük.

PLÉBÁNOS Én azt mondom uraim, a Gróf elé kell járulnunk. Adjon mellénk katonákat, mert én bizony
nem öröködöm még egyszer.

ERDÉSZ Abból eddig még csak baj volt, ha hozzánk... meg az asszonyainkhoz..... idegen katonák jöt-
tek.

KOCSMÁROS Az már igaz.

GAZDA Masino a mi katonánk! Várjuk meg, amíg hazaér!

PLÉBÁNOS Meddig várjunk még? Hisz a levelünkre se válaszolt.

Levél (az előző óra történéseinek felelevenítése)

Tanári narráció: Masino is írt egy levelet, a levelek azonban elkallódtak. Váljunk két csoportra: az egyik
Masino, a másik a falusiak levelét írja meg! A leveleket palackba tesszük.

1. Masino katonai szolgálata hamarosan véget ér, mindjárt megy haza, leírja őrségben átélt kalandjait, meg-
próbáltatásait.
2. A falusiak levelükben megírják Micilina „rémtetteit.”

Játék

A gyerekek megjelenítik a hullámozó tengert (gurulósos játékok) és a palackok elveszését.

A mese 4. jelenetének folytatása: A kocsmában

Visszatérünk a jelenetünkhöz, folytatjuk az olvasást.

KOCSMÁROS Masino, Masino, Masino... A mai napig tartoznak annak a dézsa bornak az árával, amibe
akkor fürdették! Plébános uramnak igaza van, ne tétovázzunk! Gazduram, induljunk a Grófhhoz!

GAZDA Most?

KOCSMÁROS Most! Erdész uram, maga addig öröködjön itt nagy tisztességgel, nehogy idetaláljon jönni
az a fránya Micilina.

ERDÉSZ Felőlem mehetnek, ahová akarnak, én mindenre kész vagyok.

Tabló

A mese 5. jelenete: A Grófnál. (Az 5. jelenet csak narráció.)

MESÉLŐ (A mesélő következő szövege alatt egy emelvényen ülő pózba merevülve láthatóvá válik a Gróf, akinek fekete szakállát két oldalt fésülik a katonái. Zene)

* *Bábu is lehet, vagy csak jelmez és kellék. A mesélő magára öltheti, be is mutathatja őket.*

A Gróf – nem egy nagylelkű ember. Zárkózott és mogorva fickónak ismeri az egész környék. Ki nem mozdul a házából, folyton-folyvást csak dominózik. Igaz, ha kimozdulna, biztosan orra bukna a nagy szakállában, amit – mint látható – négy katonája fésül négy fésűvel. Láthatjátok, milyen nagy a baj, ha már hozzá fordultak az őrök. Nem is csoda, hogy a Gróf nem adott katonákat. Az őröknek muszáj lesz ma is őrségbe vonulniuk. Ám a Plébánost ma az Erdész váltja fel. Isten szolgájának elment a kedve a strázsálástól. De a többieknek talán épp ma éjjel sikerül megcsípniük a bűbájost. Föltéve, ha lesz hozzá elég merszük.

8. A leleplezés

A mese 6. jelenete: Újra őrségben

A szöveget most félretesszük, azt most **rögtönözni** fogjuk.

Fórum-színház

A segítők a *Gazda*, a *Kocsmáros* és az *Erdész* szerepébe lépnek, miközben eljátsszák, hogy mi történik újra az őrségben, a gyerekek vagy a tanár megállíthatják őket, továbbá instrukciókat adhatnak nekik.

* *A gyerekek is vállalkozhatnak a szerepekre, már tudnak annyit róluk.*

- Mi minden kelthet félelmet bennük?

Tanári narráció

A tanár egy adott pillanatban megállítja a játékot, elmondja hogy éjfelet ütött az óra, kialudt a szalmából rakott tűz, ismét az ismerős félelmetes hangokat hallják az erdőből. (*Hangaláfestés*)

Ekkor megérkezik Masino, jelmezben. (*Beépített szereplő*)

Folytatódik a fórum-színház: a tanár a falusiaknak, a gyerekek Masino-nak adnak instrukciókat. A helyzet megismerése után Masino feltehetőleg ki akarja deríteni a boszorkány kilétét.

- A tanár a falusiaknak olyan instrukciókat adjon, amelyekben a rémisztő „valóság” ecsetelésével el akarják tántorítani ettől a szándékától Masino-t!

Tanári narráció: Megint halljuk a hangokat az erdőből. **Hangaláfestés:** Masino be akar menni az erdőbe.

Fórum-színház

- Ne hagyjuk, hogy túl hamar bemenjen Masino az erdőbe!
- Megtalálja a Gróft jelző kelleket, vagy magát a Gróft – **beépített szereplő**

MASINO (szakállánál fogva húzza az ordító Gróft) Itt van a boszorkány! (*Cibálja a szakállt*) Ez meg itt a hajaszála, amit Erdész uram olyan szépen begyűjtött! (*Álmélkodás*) Tudtam, hogy közületek nem lehetett senki, hiszen csupasz az állatok! Aztán ott voltak a lábnyomok, amiket a saját szememmel láttam. Azok a nyomok súlyos és nagy cipőktől származnak, ti meg jóformán mezítláb jártok.

Vissza fogja adni az állatokat, minden tehenet és ökröt! És ezután... ő takarítja az istállóitokat. És mert annyira szeret az erdőre járni, hát ezentúl, megengedjük, hogy minden éjjel rőzsét szedjen nektek az erdőn!

GRÓF Éljen Masino, az igazságos!

MASINO Most pedig igyunk egy kortyot! De hol a bor? Mindet megittátok, szomjas népség? Hát velem most mi lesz? Kinek van bora?

GRÓF Gyérszalmában? Senkinek.

Játékok

A foglalkozás lezárásaként egész csoportos játékokat játszunk (*hagyományos formák*).

Most már az egész teret használhatjuk, nem kell félnünk az erdőben (*térmeghatározás*).

MESÉLŐ A palackba zárt leveleket később megtalálták, ezekből születet az a mese, amit most elmeséltem nektek.

